

Sinteza obiectivelor și propunerilor
la proiectul Hotărârii Guvernului privind aprobarea proiectului de Lege pentru modificarea unor acte normative
(îmbunătățirea sistemului de recuperare a bunurilor infracționale)
(număr unic 149/MJ/2022)

Autoritatea emitentă	Obiectivele și propunerile prezentate	Opinia Ministerului Justiției
Procuratura Generală	<p>1. Cu privire la modificările propuse la art.258 alin.(3) din Codul de procedură penală; întru asigurarea unei coerențe textuale, propunem formularea alin.(3) al art.258 în următoarea redacție: „(3) Organul de urmărire penală dispune, prin delegație, Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale efectuarea investigațiilor financiare paralele în vederea urmăririi bunurilor infracționale, acumulării probelor cu privire la acestea, indisponibilizării bunurilor infracționale și asigurării valorificării bunurilor sechestrate în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2). Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale informează, prin procesul-verbal de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele, organul de urmărire penală despre măsurile întreprinse în baza delegației. Termenul de executare a delegației dispuse Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu poate depăși termenul rezonabil al urmăririi penale, înștiințându-se, la fiecare 60 de zile, organul de urmărire penală despre rezultatele investigațiilor financiare paralele desfășurate în vederea recuperării bunurilor infracționale.”</p> <p>Reținem că, modalitatea indisponibilizării bunurilor infracționale este prevăzută doar la art.229³ din Codul de</p>	<p>1. Se acceptă parțial. Art. I pct. 3 va avea următorul cuprins: „3. La articolul 258 alineatul (3), textul „și indisponibilizării lor în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2)”, se substituie cu textul „în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2), indisponibilizării bunurilor infracționale identificate și asigurării valorificării bunurilor sechestrate conform art. 229⁷” .”</p>

	<p>procedură penală, motiv pentru care indicarea expresă a acestui articol în textul normei de la art.258 se prezintă a fi de prisos și lipsește. Subsecvent, considerăm că, completările normei în forma propusă nu se integrează omogen și armonios în conținutul acesteia</p>	
	<p>2. Cu privire la modificările propuse la art.13 alin.(1) din Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale; Articolul 13 din Legea nr.48/2017 reglementează cadrul de cooperare internațională a ARBI cu instituții similare din alte state. În acest context, considerăm că modificarea art.13 alin.(1) în redacția propusă va crea dubii de interpretare a normei or, nu este clar dacă sintagma „constatarea averii nejustificate” constituie o atribuție a ARBI-ului sau ține de domeniul de activitate a autorității străine și/sau internaționale în competența căreia intră constatarea averii nejustificate. Prin urmare, pentru asigurarea cerințelor de calitate a legii, propunem formularea într-o manieră mai clară a normei legale menționate supra. În ipoteza în care autorul proiectului are în vedere domeniul de activitate/competență a autorității străine și/sau internaționale, în vederea evitării unor formulări ambigue și interpretative, propunem modificarea conținutului art. 13 alin. (1), în următoarea redacție: „(1) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale expediază și recepționează informații și documente, realizează schimbul de informații și documente, din oficiu sau la solicitare, cu autoritățile străine și/sau internaționale competente în domeniul recuperării bunurilor infraționale și/sau constatării averii nejustificate, indiferent de statutul acestora, pe principii</p>	<p>2. Se acceptă parțial. Art. II pct. 2 din proiect va avea următorul conținut: „2. La articolul 13 alineatul (1), după cuvintele „indiferent de statutul acestora” se completează cu cuvintele „<i>precum și identificării bunurilor în vederea constatării averii nejustificate.</i>” .”</p>

	de reciprocitate sau în baza acordurilor de colaborare, cu condiția respectării standardelor naționale și internaționale aplicabile în domeniul protecției datelor cu caracter personal.”	
Serviciul Prevenirea și combaterea Spălării Banilor	3. Lipsa de obiecții și propuneri.	
Autoritatea Națională de Integritate	<p>4. Urmare a examinării, Autoritatea comunică susținerea proiectului actului normativ vizat, cu unele propuneri de îmbunătățire. Astfel, cu referire la art. II pct. 2 din proiect, s-a propus ca la art. 13 alin. (1) din Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale, după cuvintele „indiferent de statutul acestora” de completat cu cuvintele „constatarea averii nejustificate”.</p> <p>Transpunând norma în textul articolului (Art. 13. Cooperarea internațională) rezultă: “Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale expediază și recepționează informații și documente, realizează schimbul de informații și documente, din oficiu sau la solicitare, cu autoritățile străine și/sau internaționale competente în domeniul recuperării bunurilor infraționale, indiferent de statutul acestora constatarea averii nejustificate, pe principii de reciprocitate sau în baza acordurilor de colaborare, cu condiția respectării standardelor naționale și internaționale aplicabile în domeniul protecției datelor cu caracter personal.”</p> <p>Subsecvent, din nota informativă anexată proiectului de lege, cităm: “....prezentul proiect de lege propune modificarea art. 13</p>	<p>4. Se respinge.</p> <p>Nu se impune completarea art. 20 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 132/2016, deoarece potrivit dispozițiilor respective inspectorul de integritate are deja dreptul de a solicita de la Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale prezentarea informațiilor relevante despre bunurile mobile sau imobile aflate peste hotare.</p> <p>Pentru a putea fi pus în acțiune mecanismul de la art. 20 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 132/2016 este necesar de a opera modificări în dispozițiile Legii nr. 48/2017 în vederea acordării posibilității ca ARBI să dispună de dreptul de a solicita autorităților străine competente în domeniul de constatare a averii nejustificate informații referitoare la bunurile ce sunt deținute de anumiți subiecți.</p>

	<p>din Legea nr. 48/2017 care reglementează cadrul de cooperare internațională a ARBI-ului cu instituțiile similare din alte state. Prin urmare, pentru 2 a asigura o coerență legislativă și o conlucrare dintre inspectorii de integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate și ARBI în procesul de constatare a averii nejustificate, se propune ca în completarea prevederilor de la art. 20 alin. (1) lit. b1) din Legea nr. 132/2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate ARBI să acorde suportul în identificarea bunurilor mobile sau imobile aflate pe teritoriul altor state în procesul de constatare a averii nejustificate.”</p> <p>La caz, reținem prevederile art. 20 alin. (1) lit. b1) din Legea nr. 132/2016 și anume: “Inspectorul de integritate are următoarele drepturi: (....) să solicite, în cadrul procedurilor de control inițiate, de la autoritățile anticorupție (Centrul Național Anticorupție, Procuratura Anticorupție, Serviciul de Informații și Securitate, Ministerul Afacerilor Interne) și de la alte instituții (Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale, Serviciul Fiscal de Stat, Serviciul Vamal) efectuarea unor verificări de specialitate sau prezentarea unor informații relevante pentru obiectul controalelor efectuate, inclusiv despre bunurile mobile sau imobile aflate peste hotare;”.</p> <p>Prin urmare, în ordinea normelor sus-citate, Autoritatea consideră:</p> <p>1) Modificările propuse la art. 13 alin. (1) din Legea nr. 48/2017, riscă să vină în contradicție cu normele art. 63 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, rezultând din care, modificările aduse actului normativ trebuie</p>
--	---

	<p>să se integreze armonios în actul respectiv, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea firească a elementelor structurale. În speță, pe lângă faptul că sintagma inserată (constatarea averii nejustificate) nu se integrează armonios în context, din textul normei nu este posibil de a deduce rolul inspectorilor de integritate, mecanism descris doar în nota informativă de la proiectul de lege. Mai mult ca atât, cooperarea între inspectorii de integritate ai Autorității și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale constituie mai degrabă o cooperare dintre autoritățile publice naționale, proceduri ce nu ar trebui să se regăsească la - Art. 13. Cooperarea internațională din Legea nr. 48/2017</p>	<p>să se integreze armonios în actul respectiv, asigurându-se unitatea de stil și de terminologie, precum și succesiunea firească a elementelor structurale. În speță, pe lângă faptul că sintagma inserată (constatarea averii nejustificate) nu se integrează armonios în context, din textul normei nu este posibil de a deduce rolul inspectorilor de integritate, mecanism descris doar în nota informativă de la proiectul de lege. Mai mult ca atât, cooperarea între inspectorii de integritate ai Autorității și Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale constituie mai degrabă o cooperare dintre autoritățile publice naționale, proceduri ce nu ar trebui să se regăsească la - Art. 13. Cooperarea internațională din Legea nr. 48/2017</p>
	<p>5. 2) Pentru a asigura coerența cuvenită și echilibrul între reglementările concurente (art. 20 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 132/2016) se propune ca în Legea nr. 48/2017:</p> <p>- la art. 13 alin. (1), după textul “în domeniul recuperării bunurilor infracționale,” de completat cu textul „constatării averii nejustificate”;</p>	<p>5. Se acceptă parțial.</p> <p>A se vedea opinia Ministerului Justiției de la pct. 2 din sinteza propunerilor și obiecțiilor</p>
	<p>6. - art. 5 de completat cu lit. î) cu următorul cuprins:</p> <p>“î) efectuarea verificărilor de specialitate despre bunurile mobile sau imobile aflate peste hotare, în contextul procedurilor de control inițiate de către Autoritatea Națională de Integritate.”;</p>	<p>6. Se respinge.</p> <p>Suplimentar la opinia Ministerului Justiției de la pct. 2 din sinteza propunerilor și obiecțiilor subliniem că, pentru asigurarea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale cu atribuții de identificare a bunurilor aflate peste hotarele țării, nu este necesar reglementarea expresă a acestei atribuții, deoarece lit. e) de la art. 5 din Legea</p>

	<p>7. - art. 6 alin. (2) de completat cu lit. a¹) cu următorul cuprins: “a¹) să prezinte informații relevante pentru obiectul controalelor efectuate, inclusiv despre bunurile mobile sau imobile aflate peste hotare, în cadrul procedurilor de control inițiate de către Autoritatea Națională de Integritate”.</p>	<p>nr. 48/2017 acoperă cele avute în vedere în vedere de către autorul avizului.</p> <p>7. Se respinge. Agenția efectuează investigații financiare paralele doar în temeiul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală. Toate informațiile acumulate sunt transmise ordonatorului, fiind atașate la cauza penală respectivă. Astfel, doar procurorul poate decide cu privire la furnizarea informațiilor acumulate în cadrul cauzei penale către părți terțe. Totodată, norma propusă impune obligația ARBI de a efectua verificări în contextul procedurilor de control ale ANI, despre care ARBI nu ar putea să cunoască.</p> <p>8. Se respinge. Propunerea respectivă depășește obiectul de reglementare a proiectului, or scopul acestui proiect constă în implementarea unor măsuri care vor crește capacitățile instituționale ale Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale și va contribui la eficientizarea exercitării atribuțiilor funcționale ale acesteia.</p>
	<p>8. 3) Cu titlu de observație, întru asigurarea cadrului normativ procedural conex, necesar punerii în aplicare a prevederilor art. 20 alin. (1) lit. b¹) din Legea nr. 132/2016, reglementări similare celor propuse în pct. 2) supra, ar trebui și urmează să se regăsească în legile speciale care reglementează activitatea Centrului Național Anticorupție, Procuraturii Anticorupție, Serviciului de Informații și Securitate, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, Serviciului Fiscal de Stat și Serviciului Vamal.</p>	

<p>Centrul de Armonizare a Legislației</p>	<p>9. Proiectul prenotat are drept scop modificarea și completarea unor acte normative (Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 și Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale), prin instituirea unor reglementări clare și detaliate în vederea consolidării și perfecționării sistemului instituțional și al cadrului legal de activitate al Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale. Astfel, modificările inițiate prin proiectul național la Codul de procedură penală al Republicii Moldova se referă la: oferirea unei redacții noi a noțiunii „investigații financiare paralele”, prin ajustarea la prevederile art. 2, alin. (4) din Legea nr. 48/2017 (art. 6 pct. 20¹); substituirea valorii minime de diminuarea a bunului sechestrat de 10 % pe parcursul unui an, la 20% (art. 207¹); modificarea art. 258, alin (3), prin substituirea textului „și indisponibilizării lor în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2)”, cu textul „în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2), indisponibilizării bunurilor infracționale identificate conform art. 229³ și asigurării valorificării bunurilor sechestrate”. Prin modificările inițiate la art.10, alin. (2) din Legea nr. 48/2017 se introduce posibilitatea emiterii ordinului de înghețare a bunurilor infracționale de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, pe un termen de până la 30 zile lucrătoare, nu numai la solicitarea autorităților străine, ci și în cadrul investigațiilor financiare paralele dispuse de către autoritățile din Republica Moldova. Completarea art. 10 din Legea nr. 48/2017, cu alin. (8) și (9) își propune reglementarea obligativității anulării ordinului de înghețare a bunurilor de către șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor</p>	<p>9. Se respinge</p> <p>Scopul proiectului constă în implementarea unor măsuri care vor crește capacitățile instituționale ale Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale și va contribui la eficientizarea exercitării atribuțiilor funcționale ale acesteia. Aceste prevederi erau și sunt în vigoare, iar la etapa când a fost promovat nici nu s-a cerut întocmirea tabelului de concordanță. Prin proiectul în cauză nu modificăm conceptual anumite instituții sau mecanisme, ci ajustăm reglementările în normative asupra mecanismelor de recuperare a bunurilor infracționale care au evaluat în timp, fără a modifica substanțial legea.</p> <p>Ba mai mult, inspirația de creație legislativă a proiectului respectiv a servit dreptul comparat al României, fapt care presupune că legislația statului vecin are armonizată legislația sa cu cea europeană, grație că România este parte la Uniunea Europeană. Totodată, autorul nu a urmărit scopul armonizării legislației naționale prin transpunerea legislației comunitare europene, ci doar îmbunătățirea sistemului de recuperare a bunurilor infracționale, or proiectul unui act</p>
---	--	---

<p>Infraționale în cazul disparițiilor temeiurilor care au justificat emiterea ordinului. De asemenea, proiectul își propune modificarea și art. 13 alin. (1) din Legea nr. 48/2017, prin completarea după cuvintele „indiferent de statutul acestora” cu textul „constatarea averii nejustificate”.</p> <p>Din punct de vedere al dreptului UE, prin prisma obiectului de reglementare, prezentul demers normativ se circumscrie reglementărilor statuate la nivelul UE, subsumate Politicii europene în domeniul justiției și afacerilor interne, pe segmentul legislativ lupta împotriva criminalității.</p> <p>Astfel, din perspectiva proiectului examinat, la nivelul legislației europene derivate, prezintă relevanță directă dispozițiile Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.</p> <p>Directiva 2014/42/UE are drept scop facilitarea confiscării și recuperării produselor și instrumentelor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană. În acest scop, actul UE prevede reglementări minime pentru statele membre privind înghețarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare și privind confiscarea bunurilor în materie penală; norme privind atribuțiile de confiscare extinsă, facilitând astfel confiscarea atunci când un judecător consideră că bunurile în cauză au fost obținute prin alte activități infracționale ale persoanei condamnate; confiscarea în cazul în care bunurile sunt transferate de la persoana suspectată către un terț sau dobândite în mod direct de către un terț care ar fi trebuit să își dea seama</p>	<p>normativ se elaborează în câteva etape consecutive, care de altfel trebuie respectate.</p> <p>Prin urmare, art. 21 din <i>Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative</i> impune ca la elaborarea actelor normative să se respecte consecutivitatea etapelor. De aceea, dispozițiile art. 21 alin. (1) lit. d) coroborat cu cele de la art. 21 alin. (1) lit. e) din <i>Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative</i> etapa de întocmire a tabelului de concordanță, în cazul în care prin proiectul actului normativ se urmărește armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene este stabilită anterioroară etapei de consultarea publică și avizarea proiectului actului normativ de către autoritățile a căror competență are tangență directă sau indirectă cu obiectul de reglementare a proiectului actului normativ.</p>
--	---

	<p>că acestea sunt rezultatul unei infracțiuni; instituirea unor birouri de gestionare a bunurilor de către statele membre, astfel încât acestea să nu își piardă valoarea economică înainte de confiscarea finală.</p> <p>Transpunerea și implementarea Directivei 2014/42/UE este importantă în contextul realizării obligațiilor Republicii Moldova, ce rezultă din art. 4 al Acordului de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană care statuează că „Părțile cooperează pentru asigurarea eficacității în lupta împotriva corupției, îndeosebi în vederea îmbunătățirii cooperării internaționale privind combaterea corupției, precum și a asigurării unei puneri în aplicare eficace a instrumentelor juridice internaționale relevante, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției din 2003”</p> <p>Directiva 2014/42/UE a constituit obiect al transunerii selective (art. 4, 5 și 6) în legislația națională prin inițiativa legislativă a Președintelui Republicii Moldova dna. Maia Sandu nr. 26 din 2 februarie 2022, referitoare la proiectul de lege pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002.</p> <p>În ceea ce privește transpunerea Directivei 2014/42/UE, menționăm cu titlu general că, proiectul național, reieșind din obiectul său specific de reglementare și scopul urmărit, și-a atins finalitatea propusă, asigurând transpunerea selectivă, dar corespunzătoare a dispozițiilor actului UE, care se referă la înghețarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare, în speță, prin modificările propuse la Legea nr.</p>
--	---

	<p>48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale.</p> <p>Cu referire la art. II, pct. 1 din proiectul național, care modifică art. 10, alin (2) al Legii nr. 48/2017, cu norme privind investirea Agenției cu dreptul de a aplica ordonanța de înghețare a bunurilor infracționale pe un termen de până la 30 zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală, menționăm că prin acesta se asigură implementarea, prin prevederi specifice naționale a dispozițiilor art. 7 (1) din Directiva 2014/42/UE, care prevede dreptul statului de a adopta ”măsurile necesare pentru a permite înghețarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare”. De asemenea, actul UE statuează că ”respectivele măsuri, care sunt dispuse de o autoritate competentă, includ acțiuni urgente care urmează să fie adoptate atunci când este necesar în scopul de a conserva bunurile”.</p> <p>În ceea ce privește art. II, pct. 1 din proiect, care se referă la introducerea alin. (8) și (9) în art. 10 al Legii nr. 48/2017, care reglementează posibilitatea anulării ordinului de înghețare a bunurilor de către șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale în cazul disparițiilor temeiurilor care au justificat emiterea ordinului, opinăm că acesta este în acord cu prevederile art. 8 (3) din actul UE, care stabilește că ”ordinul de înghețare a bunurilor rămâne în vigoare numai atât timp cât este necesar pentru conservarea bunurilor în vederea unei posibile confiscări ulterioare”.</p>
--	--

În concluzie, în raport cu cele invocate supra, menționăm că proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (îmbunătățirea sistemului de recuperare a bunurilor infracționale), este unul cu relevanță UE, care asigură transpunerea art. 7 (1) și 8 (3) din Directiva 2014/42/UE și trebuie să respecte cerințele legale stabilite pentru actele normative care au ca scop armonizarea legislației. Respectiv, potrivit art. 31 și 36 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, acestea se transmit spre avizare/expertiză de compatibilitate fiind însoțite în mod obligatoriu de un Tabel de concordanță. Tabelul de concordanță asigură documentarea și evidența procesului de armonizare și de implementare a angajamentelor de armonizare în relațiile cu UE, precum și identifică/descrie gradul de compatibilitate atins al proiectului național cu actul UE transpus. Întocmirea Tabelului de concordanță se va realiza potrivit instrucțiunilor metodologice stabilite de Anexa nr. 3 la Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin HG nr. 1171/2018.

Totodată, se impune introducerea clauzei de armonizare și marcarea proiectului național cu sigla "UE".

Clauza de armonizare va fi expusă în următoarea redacție: Prezenta Lege transpune art. 7 (1) și 8 (3) din Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 127 din 29 aprilie 2014.

De asemenea, și Nota Informativă la proiect se va completa după modelul stabilit de Anexa nr. 1 la Legea nr. 100/2017, în special, în ceea ce privește completarea acesteia cu Compartimentul 3 "Descrierea gradului de compatibilitate pentru proiectele care au ca scop armonizarea legislației naționale cu legislația Uniunii Europene" și, respectiv, Compartimentul 9 "Constatările expertizei de compatibilitate".

Facem mențiunea că analiza Centrului de armonizare a legislației nu are în vedere elementele de oportunitate ale soluțiilor juridice incluse în proiectul de act normativ, ci se referă strict la conformitatea acestora cu Dreptul UE aplicabil și obligațiile juridice asumate în lumina Acordului de Asociere RM – UE.

Centrul Național Anticorupție	<p>10. La Art. I, considerăm oportun excluderea pct. 2 din proiect, deoarece modificarea propusă nu va contribui la eficientizarea procesului de conservare a valorii bunurilor sechestrate și, implicit, la recuperarea acestora. De asemenea, această modificare vine în contradicție cu expertiza efectuată de expertul internațional în domeniul recuperării, Jens Madsen, precum și proiectul de lege, aprobat prin Hotărârea de Guvern din decembrie 2020. Astfel, la Art. I, „pct. 3” va deveni „pct.2</p> <p>11. De asemenea, Art. I, urmează de completat cu un nou punct cu următorul cuprins: „Art. 207¹ CPP se completează cu punctul 6) cu următorul cuprins: 6) bunurile sunt mijloace de transport.”.</p>	<p>10. Se acceptă. Se exclude din proiect pct. 2 din Art. I.</p>
	<p>12. Totodată, la Art. I, propunem introducerea unui nou alineat care va avea următorul conținut: „ De introdus un nou articol 207² în Cod de procedură penală, după cum urmează: Completarea Codului de procedură penală cu un nou articol cu următorul conținut:</p> <p>„Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate (1) În rezultatul constatării cazurilor speciale de valorificare a bunurilor sechestrate, prevăzute de art. 207¹ din prezentul Cod, Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale solicită procurorului de caz înaintarea unui demers către judecătorul de instrucție sau instanța care judecă cauza privind valorificarea bunului sechestrat. (2) Judecătorul de instrucție sau instanța care judecă cauza emite, în termen de cel mult 72 ore, o încheiere motivată prin care admite sau respinge demersul procurorului. (3) În cazul în care judecătorul de instrucție sau instanța care judecă cauza admite demersul,</p>	<p>11. Se acceptă. Articolul 207¹ se completează cu punctul 6) cu următorul cuprins: „6) <i>bunurile sunt mijloace de transport</i>”.</p> <p>12. Se acceptă parțial. 5. Proiectul se completează cu articolul 207² cu următorul cuprins: „Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate (1) În condițiile prevăzute de art. 207¹ Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale solicită procurorului înaintarea demersului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestr a acestora, către judecătorul de instrucție sau instanței care judecă cauza. (2) Asupra demersului procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestr a acestora judecătorul de instrucție sau instanța care</p>

	<p>încheierea de valorificare se pune în executare Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale. (4) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale asigură procedura de valorificare a bunului sechestrat în condițiile Regulamentului aprobat de Guvern, doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform prevederilor art. 229⁶ Cod de procedură penală. (5) Persoanele împuternicite cu dreptul de vânzare a bunurilor sechestrate, în temeiul încheierii de valorificare a bunurilor sechestrate, emisă în condițiile alin. (3), după identificarea unui cumpărător, vor semna un antecontract, în condițiile Codului civil al Republicii Moldova. (6) Persoanele împuternicite cu dreptul de vânzare a bunurilor sechestrate, vor prezenta antecontractul de îndată, dar nu mai târziu de ziua imediat următoare de la data semnării acestuia Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care va emite o decizie de scoatere a bunului de sub sechestrul. (7) În conformitate cu alin. (6), Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale va scoate bunul de sub sechestrul doar în cazul cauzei penale în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate în condițiile art. 207¹ din prezentul Cod. (8) Decizia de scoatere a bunului de sub sechestrul este emisă de șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale sau altă persoană care exercită funcțiile acestuia. Decizia va conține informații cu privire la proprietarul, posesorul sau beneficiarul efectiv al bunurilor infracționale, cauza penală, încadrarea juridică a infracțiunii care se bănuiește că a generat bunurile infracționale, date privind aplicarea sechestrului, decizia de valorificare, antecontractul semnat. Efectele ordonanței și/sau</p>	<p> judecă cauza emite încheiere motivată, în termen de cel mult 72 ore de la înaintarea demersului. Scoaterea bunului de sub sechestrul se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul suspendă executarea încheierii.</p> <p>(3) Încheierea de valorificare a bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora se pune în executare de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care asigură procedura de valorificare a bunurilor sechestrate în condițiile regulamentului aprobat de Guvern, doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 229⁶.</p> <p>(4) În temeiul încheierii de valorificare a bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestrul a acestora emisă în condițiile alin. (2) și după identificarea unui cumpărător, persoanele împuternicite cu drept de vânzare a bunurilor sechestrate semnează un antecontract care îl prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu mai târziu de ziua imediat următoare de la data semnării acestuia.”.</p>
--	---	--

	<p>hotărârii judecătorești de aplicare a sechestrului încetează odată cu emiterea deciziei de scoatere de sub sechestru a bunului, obiect al valorificării în condițiile art. 207¹ din prezentul Cod.</p> <p>(9) Mijloacele bănești încasate pe conturile trezoreriale gestionate de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, ca rezultat al valorificării bunurilor sechestrate și consemnate pe numele bănuțului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului se consideră bun sechestrat. (10) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale informează procurorul de caz cu privire la finalizarea procedurii de valorificare și valoarea mijloacelor încasate la conturile trezoreriale gestionate de Agenție și consemnate pe numele bănuțului, învinuitului, inculpatului sau condamnatului.</p>	
	<p>13. La Art. I, de introdus pct. 4, care va avea următorul cuprins: „Completarea art. 210 Cod de procedură penală cu un nou alineat, cu următorul conținut: (3) Bunul în privința căruia a fost dispusă valorificarea anticipată în condițiile art. 207¹ din prezentul cod, se scoate de sub sechestru prin decizia șefului Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.”.</p>	<p>13. Precizare. Așa cum se desprinde din proiect de la art. 207² din Codul de procedură penală, ridicarea sechestrului se va dispune de către judecătorul de instrucție sau instanța care judecă cauza concomitent cu examinarea demersului procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate.</p>
	<p>14. La Art. II., pct. 2 de expus în următoarea redacție: „La art. 13 alineatul (1), după cuvintele „domeniul recuperării bunurilor infracționale” se completează cu sintagma „identificării bunurilor în vederea constatării averii nejustificate”</p>	<p>14. Se acceptă.</p>

	<p>15. De asemenea, la Art. II, propunem introducerea pct. 3, care va avea următorul conținut: „Completarea art. 2 al Legii nr. 48/2017 cu alineatul (5), care va cuprinde: „Prin derogare de la prevederile alin. (1), Agenția asigură cooperarea internațională și schimbul de informații cu autoritățile competente străine pentru identificarea bunurilor în vederea constatării averii nejustificate” ”.</p>	<p>15. Nu se acceptă.</p> <p>Propunerea dată va transforma ARBI-ul într-o instituție care nu îi sun proprii domeniile, or scopul instituirii ARBI-ului este de a crea un cadru legal necesar pentru recuperarea bunurilor infracționale, nu și „identificarea bunurilor în vederea constatării averii nejustificate”, funcție ce este proprie Autorității Naționale de Integritate.</p>
	<p>16. Totodată, menționăm că proiectul urmează a fi supus în mod obligatoriu expertizei anticorupție.</p> <p>Astfel, potrivit art. 28 alin. (4) din Legea integrității nr.82/2017 „Expertiza anticorupție, cu excepțiile stabilite la alin. (2) și (3), se efectuează de către Centrul Național Anticorupție doar asupra proiectului definitivat în baza propunerilor și obiecțiilor expuse în procesul de avizare și/sau de consultare a părților interesate. În cazul proiectelor inițiate de Guvern, acestea se consideră definitivate înainte de a fi transmise spre expertiza juridică, iar în cazul inițiativelor altor categorii de autori – după înregistrarea proiectelor în Parlament ”.</p> <p>În ceea ce privește efectuarea expertizei anticorupție asupra proiectului prenotat (număr unic 149/MJ/2022), Vă comunicăm că proiectul nu conține avizele instituțiilor implicate în procesul de avizare și sinteza recomandărilor recepționate în cadrul consultării publice, fapt ce presupune că redacția proiectului poate suferi ulterior modificări și completări.</p>	<p>16. Se respinge</p> <p>Nu pot fi reținute argumentele invocate, întrucât dispozițiile <i>Legii nr. 100/2017</i> în partea ce ține de elaborarea actor normative este una specială în raport cu dispozițiile <i>Legii nr. 82/2017</i>, iar art. 1 din <i>Legea nr. 100/2017</i>, prevede, printre altele că <i>prezenta lege stabilește principiile, etapele legiferării și regulile elaborării proiectelor actelor normative</i>, or art. 1 din <i>Legea nr. 82/2017</i> prevede că „prezenta lege reglementează domeniul integrității în sectorul public la nivel politic, instituțional și profesional, responsabilitățile entităților publice, ale autorităților anticorupție și ale altor autorități competente pentru cultivarea, consolidarea și controlul integrității în sectorul public, domeniile importante pentru cultivarea integrității în sectorul privat în procesul de</p>

	<p>În vederea excluderii neconcordanțelor între constatările expertizei anticorupție și prevederile proiectului definitiv, comunicăm că expertiza sus-citată se va efectua conform Legii integrității nr. 82/2017.</p> <p>Reieșind din cele expuse, solicităm expedierea în adresa Centrului Național Anticorupție, a proiectului definitiv, pentru efectuarea expertizei anticorupție.</p>	<p>interacțiune cu sectorul public și pentru sancționarea lipsei de integritate în sectoarele public și privat”. Astfel, <i>Legea nr. 82/2017</i> nu este incidentă procedurilor de elaborare a actelor normative.</p> <p>Ba mai mult, în conformitate cu art. 5 alin. (3) din <i>Legea nr. 100/2017</i>, normele juridice speciale sînt aplicabile în exclusivitate anumitor categorii de raporturi sociale sau subiecți strict determinați. În caz de divergență între o normă generală și o normă specială, care se conțin în acte normative de același nivel, se aplică norma specială.</p> <p>Prin urmare, Centrul Național Anticorupție urma să prezinte raportul de expertiză anticorupție în termenul stabilit de Cancelaria de Stat, fapt omis de acesta.</p>
Ministerul Afacerilor Interne	<p>17. Referitor la amendarea noțiunii de „investigații financiare paralele” prevăzută de pct.20¹⁾, art.6 Cod procedură penală nr.122/2003, în opinia noastră, atât actuala formulare cât și cea propusă în proiectul actului normativ este una confuză și nu corespunde rigorilor legislației procesual penale, venind în contradicție cu art.229²⁾ și art.258 Cod procedură penală.</p> <p>Astfel, investigațiile financiare paralele pot fi dispuse în privința bănuțului, învinutului, părții civilmente responsabile, inculpatului sau condamnatului.</p> <p>Recunoașterea persoanei în calitate de bănuț sau învinuit se efectuează la etapa de urmărire penală, cauza penală aflându-</p>	<p>17. Se respinge.</p> <p>Directiva 2014/42/UE din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, la Articolul 9 ”Confiscarea și executarea efective” prevede că <i>Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a permite identificarea și urmărirea bunurilor care urmează să fie înghețate și confiscate chiar și după pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau ca</i></p>

	<p>se în gestiunea organului de urmărire penală, care este în drept să efectueze toate acțiunile procesuale îndreptate la acumularea probelor și recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Modul de dispunere a investigațiilor financiare paralele în vederea recuperării bunurilor infracționale pentru această etapă este reglementat de prevederile art.229² și art.258 Cod procedură penală.</p> <p>Statutul de inculpat și condamnat se atribuie persoanei la etapa de judecare a cauzei penale și de ispășire a pedepsei. Pentru această etapă, care se referă preponderent la activitatea instanței de judecată, legislația procesual penală nu a prevăzut mecanismul de dispunere a acțiunii de investigații financiare paralele, și anume: cine este în drept să înainteze demersul către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în ce cazuri, cu ce scop, din oficiu sau la cererea cui instanța de judecată ar fi în drept să înainteze un astfel de demers.</p> <p>În aceste cazuri, art.258 și art. 229² din Codul de procedură penală își pierd aplicabilitatea, întrucât fac referire doar la organul de urmărire penală. Mai mult ca atât, art.258 din Codul de procedură penală se regăsește în Capitolul I „Dispoziții generale” a Titlului I „Urmărirea penală” din Partea Specială a Codului de procedură penală.</p> <p>Prin urmare, noțiunea de investigații financiare paralele conține prevederi care nu pot fi puse în practică din cauza lipsei normelor care să reglementeze mecanismul de realizare a acestora. Astfel, pentru această situație se impun două soluții: fie excluderea categoriei de persoane inculpate și condamnate,</p>	<p><i>urmare a procedurilor efectuate în aplicarea articolului 4 alineatul (2) și pentru a asigura executarea efectivă a unei hotărâri de confiscare, în cazul în care a fost deja pronunțată o astfel de hotărâre.</i></p> <p>Actualmente, legislația națională nu dispune de prevederi legale eficiente de identificare a bunurilor inculpatului la etapa de judecare a cauzei penale, cât și a condamnatului după pronunțarea unei sentințe de condamnare, mai ales când este necesar de identificat bunurile deținute în calitate de beneficiar efectiv.</p> <p>În scopul ajustării cadrului legal național la legislația europeană, se impune adoptarea unor mecanisme eficiente de urmărire a bunurilor persoanelor condamnate, cât și a inculpaților.</p> <p>La moment investigațiile financiare paralele se dovedesc a fi un mecanism eficient de identificare a bunurilor deținute atât cu drept de proprietate cât și prin intermediul terților, iar rezultatele acestora servesc temei la indisponibilizarea bunurilor.</p>
--	---	--

	<p>fie completarea Codului de procedură penală cu norme care să prevadă acest mecanism.</p> <p>18. Sintagma „cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuیت, învinuit, parte civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat” din pct.20¹⁾ a art.6 din Codul de procedură penală extinde scopul intervenției ARBI în latura ce ține de efectuarea investigațiilor financiare paralele, scop care nu se regăsește în alte prevederi legale. De altfel, art.229²⁾ din Codul de procedură penală prevede expres doar două scopuri pentru care pot fi dispuse investigațiile financiare paralele, și anume: urmărirea bunurilor infracționale și acumularea probelor cu privire la bunurile infracționale.</p> <p>La fel, această sintagmă este una ambiguă deoarece nu oferă criterii clare privind categoria probelor care urmează a fi acumulate, adică ce anume trebuie să se cerceteze și ce informații să se acumuleze pentru ca acestea să întrunească condițiile și să facă parte din categoria probelor conform cerințelor art.93 Cod procedură penală.</p> <p>Luând în considerație cele expuse, se conchide că această sintagmă contravine exigențelor privind claritatea și legalitatea normei procesual-penale, creând situații de incertitudine și interpretări echivoce, deci urmează a fi exclusă.</p>	<p>18. Se acceptă parțial.</p> <p>Art. I pct. 1 va avea următorul cuprins:</p> <p>„20¹⁾ investigații financiare paralele – totalitatea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigații desfășurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuیت, învinuit, inculpat, partea civilmente responsabilă sau condamnat, la patrimoniul acestora și bunurile pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuیت, învinuit, inculpat, partea civilmente responsabilă sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv, în vederea recuperării bunurilor infracționale”</p> <p>Investigațiile financiare paralele sunt efectuate în vederea recuperării bunurilor infracționale, iar probele ce se acumulează cu privire la bănuیت, învinuit, inculpat, condamnat și parte civilmente responsabilă nu pot avea un alt scop decât cel al recuperării bunurilor infracționale.</p>
--	--	---

	<p>19. Reieșind din cele menționate supra, considerăm oportun amendarea conținutului pct.20¹) din art.6 al Codului de procedură penală după cum urmează: „investigații financiare paralele - totalitatea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigații desfășurate cu scopul urmăririi ori acumulării probelor cu privire la bunurile infracționale care se află în proprietate sau sunt deținute de către bănuít, învinuit sau partea civilmente responsabilă în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului ori cu privire la bunurile din patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de către bănuít, învinuit sau partea civilmente responsabilă în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.”.</p>	<p>19. Precizare. A se vedea opinia Ministerului Justiției de la pct. 18 din sinteza propunerilor și obiecțiilor</p>
	<p>20. Cât privește art.207¹ din Codul de procedură penală, susținem parțial amendarea propusă de către autorul proiectului, și anume, excluderea textului „pe parcursul unui an”. Ne expunem dezacordul referitor la majorarea marjei de diminuare a valorii bunului de la 10% la 20%, întrucât acest fapt contravine chiar și argumentelor aduse în Nota informativă. Astfel, nu este clar în ce formă se va proteja interesul statului de valorificare eficientă a bunurilor sechestrate, dacă se ridică procentul de diminuare a valorii bunului de la 10% la 20%? Ori, dacă se instituie un plafon de cel puțin 20%, în mod logic, o dată cu valorificarea bunului, se vor pierde cel puțin 10% din valoarea inițială a bunului, în</p>	<p>20. Se acceptă. Se exclude din proiect pct. 2 din Art. I.</p>

	calitate de diferență din valoare prevăzută la moment și cea propusă în proiect.	
	<p>21. La fel, argumentele aduse în Nota informativă bazate doar pe exemplul mijloacelor de transport nu pot fi generalizate pentru toate bunurile care ar putea fi sechestrate și valorificate în condițiile acestei norme.</p>	<p>21. Precizare. Argumentele bazate pe analiza procesului de administrare a autoturismelor este exemplificativă pentru toate bunurile care pierd valoarea în timp, reieșind din uzura morală și fizică. Adoptarea deciziilor de modificare a cadrului normativ în domeniul în vederea conservării valorii bunurilor sechestrate urmează a fi bazate pe argumente plauzibile, luând în calcul experiența instituțiilor abilitate cu astfel de competențe.</p>
	<p>22. Susținem amendarea propusă pentru art.258 alin.(3) din Codul de procedură penală, însă, în scopul uniformizării conținutului acesteia cu trimiteri la normele care reglementează fiecare din acțiunea descrisă, considerăm oportun de a completa norma după sintagma „asigurării valorificării bunurilor sechestrate” cu textul „conform art.229⁷”</p>	<p>22. Se acceptă. A se vedea opinia Ministerului Justiției de la pct. 1 din sinteza propunerilor și obiecțiilor</p>
	<p>23. Totodată, analizând cadrul normativ în domeniu, au fost atestate mai multe neconcordanțe în prevederile legale. Astfel, considerăm oportun de a interveni cu amendamente suplimentare la proiectul vizat, care vor oferi plus valoare scopului inițial și vor contribui la unificarea practicii și înlăturării lacunelor legislative. De altfel, cuvântul „semnificativ” din textul pct.2 al alineatului unic al art.207¹ Cod procedură penală nu corespunde principiului clarității legislației procesual-penale, întrucât oferă</p>	<p>23. Se respinge. În redacția actuală a art. 207¹ Codului de procedură penală, cuvântul „semnificativ”, este urmat de sintagma „în proporție de cel puțin 10% pe parcursul unui an din momentul aplicării sechestrului”, ceea ce constituie o cuantificare a caracterului semnificativ, în acest sens principiul clarității este asigurat, nefiind vorba despre o marjă discreționară de</p>

	<p>marjă discreționară de apreciere. Practica CtEDO și a Curții Constituționale a stabilit că, pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure (HCC nr.12 din 06.04.2021, § 64). Prin urmare, în contextul modificărilor propuse, propunem excluderea textului „semnificativ” din textul pct.2 al alineatului unic al art.207⁷ Cod procedură penală.</p> <p>24. În aceeași ordine de idei, se impune necesitatea de a interveni cu anumite modificări și la prevederile alineatului (1) din articolul 229² din Codul de procedură penală, și anume asupra textului „desfășoară”.</p> <p>Interpretând semnificația acestui cuvânt în contextul noimei vizate, constatăm că legiuitorul a prevăzut realizarea nemijlocită a activității de investigații financiare paralele pentru organul de urmărire penală, fapt care contravine actualelor prevederi care reglementează atribuțiile organului de urmărire penală (art.52, 56 și 57 din Codul de procedură penală) și a Agenției de Recuperare a Bunurilor Infractionale (art.5 din Legea nr.48/2017).</p> <p>Prin urmare, în vederea asigurării corectitudinii noimei procesual-penală și concordanței implicit cu art. 258 din Codul de procedură penală și cu alte acte normative aferente domeniului vizat, propunem amendarea alin. (1) din art.229² Cod procedură penală prin înlocuirea textului „desfășoară investigații” cu textul „dispune, desfășurarea investigațiilor”.</p>	<p>apreciere, or dreptul discreționar nu este nelimitativ, ci se află în perimetrul marjelor stabilite de lege.</p> <p>În acest sens, HCC nr. 12 din 06.04.2021 nu este relevantă pentru acest caz.</p>
	<p>24. Se respinge.</p> <p>Conform DEX-ului, verbul „a desfășura” semnifică a realiza în etape succesive, iar verbul „a efectua” este un sinonim. Prin urmare, modificarea unui text de lege trebuie să modifice ceva substanțial și nu sinonime între texte.</p>	
Serviciul Fiscal de Stat	<p>25. În titlu proiectul hotărârii Guvernului, sintagma „lege modificarea unor acte normative” urmează a fi substituită cu sintagma „lege pentru modificarea unor acte normative”</p>	<p>25. Se acceptă</p>

A.O. „Centrul de Analiză și Prevenire a Corupției”	26. La art. I din proiectul de lege, după sintagma „cu modificările ulterioare” de inclus sintagma „, se modifică după cum urmează.”.	26. Se acceptă
	27. La art. I pct. 3, după textul „alineatul (3)” de completat cu textul „prima propoziție”.	27. Precizare Din proiect este clară operarea modificărilor și nu suscită dubii cu privire la locul amplasării intervenției de modificare.
	28. Proiectul de lege prevede pentru Codul de procedură penală: 1. Redacția nouă a noțiunii de investigații financiare paralele, în vederea ajustării la prevederile Legii nr.48/2017, prin completarea acesteia cu sintagma „partea civilmente responsabilă”, precum și desfășurarea noțiunii de beneficiar efectiv, prin norma de trimitere la prevederile Legii nr.308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului. Considerăm raționale aceste completări și le susținem. Totodată, din noțiunea investigațiilor financiare paralele este exclusă sintagma „în vederea recuperării bunurilor infracționale”. Excluderea sintagmei nu este motivată nici într-un fel în nota informativă la proiectul de lege și nu-i clar care este rațiunea acesteia. Considerăm că, păstrarea sintagmei justifică acest gen de investigații și limitează posibilitatea abuzurilor. Nu susținem această modificare.	28. Se acceptă
	29. Substituirea cuantumului de „10% pe parcursul unui an” din valoarea bunurilor sechestrate cu „20%”, pentru cazurile diminuării valorii lor și posibilitatea vânzării. Această modificare vine să mărească cuantumul de la 10% la 20%, calculat general dar nu pe parcursul unui an. Autorul	29. Precizare Modificarea art. 207 ¹ pct. 2) din Codul de procedură penală a fost exclusă din proiect.

	<p>proiectului argumentează această modificare prin existența sistemului actual vicios de administrare a bunurilor sechestrate, când valoarea real recuperată este incomparabil mai mică decât valoarea bunurilor sechestrate. Nota informativă oferă o explicație desfășurată a procedurii de vânzare a bunurilor sechestrate în cazul diminuării valorii lor, cu informații statistice privind practica aplicării acestei norme juridice, argumentează respectarea Convenției Europene a Drepturilor Omului² și acordarea la Directiva corespunzătoare a Parlamentului European și a Consiliului³. Susținem această modificare.</p>	
	<p>30. Completarea procedurii valorificării bunurilor de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale cu posibilitatea acesteia în baza delegației organului de urmărire penală. Autorul proiectului argumentează necesitatea modificării prin armonizarea legislației procesual – penale la normele Legii nr.48/2017 privind competențele Agenției. De fapt, urmare acestei modificări vor fi extinse considerabil și nejustificat competențele organului de urmărire penală prin posibilitatea dispunerii valorificării, adică înstrăinării bunurilor sechestrate. Aceasta ar fi o activitate nespecifică și represivă a organului de urmărire penală. În redacția actuală a Codului de procedură penală această atribuție este dată în competența instanței de judecată la cererea proprietarului bunurilor ori la demersul procurorului, ca cazuri speciale de valorificare a bunurilor (art.207-1 CPP). Considerăm că procedura actuală trebuie păstrată. Nu susținem modificarea propusă.</p>	<p>30. Nu se acceptă Conform art. 207² din Codul de procedură penală a fost stabilită un mecanism de valorificare anticipată a bunurilor sechestrate care, de fapt, nu acordă dreptul discreționar al ARBI-ului de a decide cu privire la valorificarea anticipată a bunurilor sechestrate, or ultimul „cuvînt” asupra acestor bunuri îl are judecătorul de instrucție</p>

	<p>31. În Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale se propune: 1. Majorarea termenului ordinului de înghețare de la 15 zile la 30 zile lucrătoare și anularea înghețării la dispariția temeiurilor. Modificarea este motivată prin sporirea capacității și operativității Agenției. Această modificare a normei existente majorează competența organului de urmărire penală, cu referire la înghețarea bunurilor. Totuși, această intervenție nu are caracter definitiv în privința bunurilor, dar o măsură temporară, de asigurare. Luând în considerare importanța înghețării operative a bunurilor infracționale, sublinierea acestui fapt în Raportul MONEYVAL4 citat mai sus, și posibilitatea contestării imediate a ordinului în instanța de judecată prevăzută de aliniatul (6) din același articol, această propunere se susține.</p>	31. Se acceptă
	<p>32. Completarea procedurii de indisponibilizare a bunurilor infracționale cu posibilitatea anulării ordinului de înghețare în cazul dispariției temeiurilor și încetarea efectelor ordinului de înghețare odată cu aplicarea măsurilor asigurătorii. Ambele norme juridice se introduc prin completarea articolului 10 din Lege cu două alineate noi. Considerăm această completare binevenită deoarece vine să clarifice mecanismele tehnice de încetare a înghețării bunurilor. Susținem această modificare.</p>	32. Se acceptă
	<p>33. Completează competența Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale în materia cooperării internaționale cu posibilitatea conlucrării în domeniul constatării averii nejustificate. Modificarea este argumentată prin necesitatea asigurării coerenței legislative și conlucrării dintre inspectorii de integritate din cadrul Autorității Naționale de Integritate și</p>	33. Se acceptă

	<p>Agencia de Recuperare a Bunurilor Infracționale în procesul de constatare a averii nejustificate. Într-adevăr, cooperarea internațională constituie o condiție obligatorie pentru eficiența sistemului național de integritate, iar Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale este o verigă importantă în acest proces. Susținem această completare.</p>	
	<p>34. Propuneri la Codul de procedură penală: „art.6, p.20¹) investigații financiare paralele - totalitatea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigații desfășurate cu scopul acumulării probelor referitoare la bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat, la patrimoniul acestora și bunurile pe care le dețin în calitate de beneficiar efectiv în sensul Legii nr. 308/2017 cu privire la prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, la patrimoniul proprietarului și administratorului bunurilor deținute de bănuít, învinuit, partea civilmente responsabilă, inculpat sau condamnat în calitate de beneficiar efectiv;” Susținem includerea părții civilmente responsabile Susținem norma de trimitere la Legea 308/2017 Nu este oportună excluderea scopului</p>	<p>34. Se acceptă</p>
	<p>35. La articolul 207-1, alineat unic: „10% pe parcursul unui an” se substituie cu textul „20%” Este justificat, susținem modificarea</p>	<p>35. Precizare Modificarea art. 207¹ pct. 2) din Codul de procedură penală a fost exclusă din proiect.</p>
	<p>36. La articolul 258, alineatul (3): textul „și indisponibilizării lor în cazurile prevăzute la art. 229-2 alin. (2)”, se substituie cu textul „în cazurile prevăzute la art. 229-2 alin. (2),</p>	<p>36. Se acceptă parțial La articolul 258 alineatul (3), textul „și indisponibilizării lor în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2)”, se substituie cu textul „în</p>

	indisponibilizării bunurilor infracționale identificate conform art. 229-3 și asigurării valorificării bunurilor sechestrate”. Se propune completarea nejustificată a competenței organului de urmărire penală; Nu se susține	cazurile prevăzute la art. 229 ² alin. (2), indisponibilizării bunurilor infracționale identificate și asigurării valorificării bunurilor sechestrate conform art. 229 ⁷ ”
	37. Propuneri la Legea nr. 48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale La articolul 10: „(2) Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale emite ordinul de înghețare a bunurilor infracționale pe un termen de până la 30 zile lucrătoare, în baza solicitării în scris a autorităților competente străine sau în cadrul delegațiilor parvenite de la organul de urmărire penală. La expirarea termenului, efectele ordinului de înghețare încetează de drept.” Este justificată modificarea; Se susține	37. Se acceptă
	38. La articolul 10: „(8) în cazul dispariției temeiurilor care au justificat emiterea ordinului de înghețare, șeful Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale dispune anularea acestuia prin emiterea unui ordin. (9) Efectele ordinului de înghețare încetează odată cu aplicarea măsurilor asigurătorii pe bunurile înghețate.” Completarea clarifică procedura; Se susține	38. Se acceptă
	39. La articolul 13 alineatul (1): după cuvintele „indiferent de statutul acestora” se completează cu cuvintele „constatarea averii nejustificate”. Completarea îmbunătățește conlucrarea cu ANI; Se susține	39. Se acceptă

<p>Centrul de armonizare a legislației</p>	<p>40. Menționăm că, proiectul în discuție se circumscrie reglementărilor statuate la nivelul UE, subsumate <i>Politicii europene în domeniul justiției și afacerilor interne</i>, pe segmentul legislativ <i>lupta împotriva criminalității</i>.</p> <p>Ca urmare a expertizei de compatibilitate a versiunii inițiale a proiectului (Aviz de compatibilitate nr. 31/02-69-2645 din 15 martie 2022) Centrul de armonizare a legislației a constatat că proiectul asigură transpunerea selectivă a prevederilor Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (art. 7 (1) și art. 8 (3)).</p> <p>Reieșind din cele constatate, au fost formulate obiecții referitoare la necesitatea inserării/întocmirii instrumentelor procesului de armonizare (clauza de armonizare și tabelul de concordanță), care, însă, nu au fost luate în considerare de către autorul proiectului la definitivarea acestuia.</p> <p>În raport cu cele invocate supra, precum și cu explicațiile de nepreluare a obiecțiilor expuse în Sinteza obiecțiilor și propunerilor, reiterăm faptul că proiectul de lege este unul cu relevanță UE, chiar dacă autorul nu-și declară intenția de armonizare, prin întocmirea Tabelului de concordanță, la faza de inițiere a proiectului în cauză. Respectiv, acesta cade sub incidența art. 31 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și a Hotărârii Guvernului nr. 1171/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene. Mai mult, Compartimentul 3 al Notei informative al proiectului național</p>	<p>40. Se acceptă</p> <p>Ținând cont de obiecțiile formulate de autorul avizului de la pct. 9, A fost întocmit tabelul de concordanță.</p>
---	---	--

	<p>menționează „că prevederile respective sunt în acord cu dispozițiile Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană.....”.</p> <p>Astfel, potrivit HG nr. 1171/2018, actele normative care asigură transpunerea unor acte UE urmează a fi însoțite obligatoriu de un Tabel de concordanță, care să identifice/descrie gradul de armonizare atins. Această regulă este valabilă pentru toate proiectele de acte normative care asigură transpunerea unor acte ale UE, indiferent dacă acestea sunt sau nu obligație de armonizare potrivit Acordului de Asociere RM-UE sau altor angajamente asumate de Republica Moldova în cadrul acordurilor bilaterale sau/și potrivit programelor legislative ale Parlamentului sau planurilor de acțiuni ale Guvernului.</p> <p>De asemenea, art. 3, alin. (3) din Legea nr. 100/2017 statuează, în ceea ce privește principiile activității de legiferare, că actul normativ “trebuie să corespundă prevederilor Constituției Republicii Moldova, tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, principiilor și normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, precum și legislației Uniunii Europene”.</p> <p>Prin urmare, pentru promovarea ulterioară a proiectului național și pentru documentarea progreselor atinse în armonizarea legislației naționale cu cea UE în domeniul reglementat, se impune întocmirea Tabelului de concordanță cu Directiva 2014/42/UE, în conformitate cu</p>
--	--

	<p>cerințele stabilite în Anexa nr. 3 la Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin HG nr. 1171/2018. Tabelul de concordanță va constitui dovada pertinentă că prevederile Directivei 2014/42/UE sunt deja transpuse la nivelul legislației RM.</p> <p>De asemenea, Compartimentul 3 al Notei Informativ se va completa cu informația referitoare la armonizarea cu Directiva 2014/42/UE, prin descrierea scopului intervenției normative, a izvorului obligației de transpunere (suplimentar obligațiilor ce reies din Acordul de Asociere RM-UE, la decizia autorității responsabile de domeniu), precum și a nivelului de armonizare atins. Totodată, proiectul se va marca cu sigla „UE”, astfel cum prevede pct. 37 din HG nr. 1171/2018, dar și se va completa după preambul și clauza de adoptare cu clauza de armonizare, astfel cum prevede pct. 30 din hotărârea sus menționată, or Tabelul de concordanță, clauza de armonizare și sigla „UE” constituie instrumente specifice și obligatorii ale procesului de armonizare a legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene.</p>	
Ministerul Afacerilor Interne	<p>41. Susținem în continuare poziția noastră aferent amendării noțiunii de „investigații financiare paralele” din articolul 6, pct.20¹⁾ Cod procedură penală nr.122/2003, fie sub aspectul excluderii noțiunilor de inculpat și condamnat, fie reglementarea mecanismului de recuperare a bunurilor pentru aceste categorii de participanți ai procesului penal.</p> <p>În argumentele de respingere a propunerii, autorul proiectului a confirmat faptul că: „Actualmente, legislația</p>	<p>41. Precizare</p> <p>Suplimentar la opinia autorului proiectului de la pct. 17 unde se face trimitere la articolul 9 din <i>Directiva 2014/42/UE din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană</i>, menționăm că actualmente legislația națională (în special</p>

	<p>națională nu dispune de prevederi legale eficiente de identificare a bunurilor inculpatului la etapa de judecare a cauzei penale, cât și a condamnatului după pronunțarea unei sentințe de condamnare”. Totuși, eronat a presupus că activitatea de investigații financiare paralele se poate extinde și asupra acestor categorii de persoane.</p> <p>Subsidiar la cele expuse în avizul anterior, reiterăm faptul că legislația în domeniul investigațiilor financiare paralele își extinde aria de competență doar pentru etapa de urmărire penală, adică asupra persoanei bănuite și învinuite, și nu există nici un mecanism de a recurge la această modalitate la etapa de judecare a cauzei sau de executare a pedepsei, pentru inculpat sau condamnat.</p>	<p>Codul de executare) stabilește că procesul de identificare și urmărire a bunurilor după pronunțarea unei hotărâri de condamnare este atribuit în competența executorului judecătoresc, fapt pentru care executorii judecătorești nu au pârghii legale să acționeze în ceea ce privește identificarea și urmărirea bunurilor de peste hotarele Republicii Moldova, precum și repatrierea acestora.</p> <p>În ceea ce ține de identificarea și urmărirea bunurilor inculpatului la faza de judecare a cauzei, legislația națională în general nu prevede norme care să reglementeze acest proces, ceea ce împiedică realizarea unei recuperări efective a bunurilor.</p> <p>Totodată, examinarea aspectului invocat poate fi luat în considerație doar după efectuarea studiului cu privire la identificarea celor mai eficiente mecanisme de urmărire a bunurilor la faza de judecare a cauzei, cât și post-condamnare și ulterior introdus în Programul Național de Recuperare a Bunurilor Infractionale, care la moment se află în proces de finalizare.</p> <p>În această ordine de idei, este prematur la moment de a interveni cu modificările propuse referitoare la excluderea din noțiunea de investigații financiare paralele a cuvintelor</p>
--	--	---

		„inculpat” și „condamnat”, or odată excluse suntem în prezența executării defectuoase a scopului propus de proiect.
	<p>42. La fel, cât privește propunerile suplimentare de amendare a cadrului legal în domeniu, insistăm asupra excluderii cuvântului „semnificativ” din textul pct.2 al alineatului unic al art.207¹ Cod procedură penală.</p> <p>De altfel, în viziunea autorului proiectului, prin cuantificarea marjei de diminuare a valorii bunului se întrunesc cerințele previzibilității și clarității normei procesual penale, chiar dacă aceasta este însoțită de un criteriu auxiliar care poate fi interpretat extensiv și discreționar, cum ar fi: diminuarea semnificativă.</p> <p>În această ordine de idei, apare întrebarea cum se va aplica legea în cazurile în care valoarea bunului se va diminua cu cel puțin 10%, însă se va considera de către unul din participanți ai procesului că această diminuare este nesemnificativă?</p> <p>Prin urmare, în opinia noastră, abordarea subiectului atât de sensibil cum este patrimoniul persoanei și/sau valorificarea bunurilor sechestrare necesită o atenție deosebită și claritate maximă din partea legiuitorului, pentru a exclude orice echivoc din partea celor care aplică legea în practică. În susținerea celor expuse supra, se precizează că în contextul articolului nr. 1 din Protocolul nr.1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauza de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.</p>	<p>42. Precizare</p> <p>Alegațiile cu privire la articolul nr. 1 din <i>Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului</i> nu sunt relevante de a fi menționate în contextul procesului de valorificare a bunurilor sechestrate, deoarece procedura de valorificare vine în garantarea drepturilor asupra proprietății, asigurând conservarea valorii bunului sechestrat.</p> <p>Ingerința asupra dreptului de proprietate se produce la aplicarea sechestrului și eventual, în cazul ridicării bunului, iar valorificarea vine să asigure recuperarea prejudiciului părții vătămate, asigurarea confiscării speciale sau extinse, dar și recuperarea de către persoana bănuită, învinuită, inculpată în cazul achitării a contravalorii bunului sechestrat.</p> <p>De asemenea, este de menționat că, alegațiile cu privire la faptul că cuvântul „semnificativ” din textul pct.2 al alineatului unic al art.207¹ din <i>Codul procedură penală</i> ar putea fi interpretat extensiv și discreționar, nu au o argumentare factologică, or, diminuarea cu cel puțin 10% a valorii bunurilor sechestrate care ar putea fi</p>

		valorificate în temeiul hotărârii instanței de judecată, definitivează noțiunea de „semnificativ”.
	<p>43. Referitor la argumentele invocate de către autorul proiectului la propunerea înaintată privind amendarea alineatului (1) din art.229² din Codul de procedură penală, ținem să menționăm că aceasta făcea referire la schimbarea de esență a conținutului textului legal prin înlocuirea textului „desfășoară investigații” cu textul „dispune, desfășurarea investigațiilor”, și nicidecum la verbul ”a efectua”.</p> <p>Prevederile actuale sunt în contradicție cu art.52, 56 și 57 din Codul de procedură penală și cu art.5 din Legea nr.48/2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, întrucât unicul organ competent de a desfășura/efectua activități cu scopul recuperării bunurilor infracționale este Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.</p> <p>Prin urmare, în vederea excluderii lacunei și unificării cadrului legal, cerem ajustarea textului normei procesual-penale.</p>	<p>43. Nu se acceptă</p> <p>a) Recuperarea bunurilor infracționale urmează a fi efectuată cu privire la orice infracțiune, dacă prin aceasta a fost cauzat un prejudiciu material ori bunurile identificate în cadrul urmăririi penale pot face obiectul unei eventuale confiscări speciale sau extinse.</p> <p>b) Prin reglementarea etapelor procesului de recuperare a bunurilor infracționale în legea procesual-penală, Parlamentul a stabilit că investigațiile financiare paralele, ca procedeu de urmărire a bunurilor infracționale, sunt desfășurate de organul de urmărire penală, ca regulă generală, și de ARBI în cazul în care urmărirea penală se efectuează pentru anumite infracțiuni generatoare de venituri ilegale.</p> <p>c) Așadar, ARBI efectuează investigații financiare doar în cazul săvârșirii cel puțin a uneia din infracțiuni prevăzute în lista exhaustivă prevăzută la art. 229² alin. (2) din <i>Codul de procedură penală</i>, iar organul de urmărire penală efectuează investigații financiare paralele în cazul celorlalte</p>

	<p>infracțiuni (cum ar fi: furtul, șantajul, tâlhăria, etc).</p> <p>d) Diferența făcută de legiuitor între cei doi participanți la procesul penal (organul de urmărire penală și ARBI) constă tocmai în faptul că ARBI, ca organ specializat, ar trebui să se ocupe de urmărirea și indisponibilizarea bunurilor infracționale doar în cazul infracțiunilor generatoare de cele mai mari venituri ilicite, precum și în cauze complexe.</p> <p>e) Prevederile actuale nu vin în contradicție cu art. 57 din <i>Codul de procedură penală</i>, deoarece una din atribuțiile ofițerului de urmărire penală este întreținerea măsurilor, prevăzute de lege, pentru asigurarea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune (art. 57 alin. (2) pct. 13 din <i>Codul de procedură penală</i>); or pentru a repara prejudiciul prin infracțiune este necesar, inițial, de efectuat acțiuni în vederea identificării bunurilor persoanei care a săvârșit infracțiunea, fapt care poate fi realizat în cadrul investigațiilor financiare paralele, rezultatul acestora în ultimă instanță constituind probă în procesul penal (art. 93 alin. (2) pct. 9 din <i>Codul de procedură penală</i>).</p>

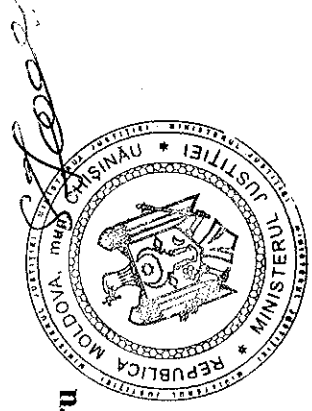
Autoritatea Națională de Integritate	44. Lipsă de obiecții și propuneri	
Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor	45. Susține proiectul și comunică despre lipsa propunerilor și obiecțiilor	
Procuratura Generală	46. Susține proiectul și comunică lipsa obiecțiilor	
Serviciul Fiscal de Stat	47. Informează despre lipsa obiecțiilor legate de conținut	
Centrul Național Anticorupție	<p>48. Obiecții:</p> <p>Norma din proiect propusă la alin.(2) la art.207/2 nu face referință și la aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești consemnate pe numele bănuțului, învinutului, inculpatului.</p> <p>La fel, norma nu face referință la termenul în care instanța urmează să se expună asupra recursului.</p> <p>Astfel, se atestă lacune de reglementare a acestor aspecte, ceea ce va crea posibilități de aplicare confuză a normelor prenotate.</p> <p>Completările propuse mai jos vor contribui la eficientizarea procesului de recuperare a bunurilor infracționale prin asigurarea conservării valorii bunurilor sechestrate, vor spori nivelul de integritate a participanților la procesul de valorificare anticipată prin reducerea birocrației procedurii de valorificare, precum și prin interpretarea uniformă a cadrului normativ în domeniu.</p>	<p>48. Se acceptă parțial</p> <p>Articolul I pct. 3 și 4 vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Se completează cu articolul 207² cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 207². Mecanismul de valorificare a bunurilor sechestrate</p> <p>(1) În condițiile prevăzute de art. 207¹ Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale solicită procurorului înaintarea demersului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora, către judecătorul de instrucție sau instanței care judecă cauza.</p> <p>(2) Asupra demersului procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și</p>

<p>Recomandări:</p> <p>Propunem autorului:</p> <p>La articolul 207/2, alin.(2) va avea următorul cuprins:</p> <p>„Asupra demersului procurorului cu privire la valorificarea bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora sau aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești consemnate pe numele bănuیتului, învinuitului, inculpatului, judecătorul de instrucție sau instanța care judecă cauza emite încheiere motivată, în termen de cel mult 72 ore de la înaintarea demersului. Scoaterea bunului de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul suspendă executarea încheierii. Instanța care examinează recursul se va expune în termen de cel mult cinci zile lucrătoare”.</p> <p>La articolul 258 alin.(3), în redacția propusă a proiectului, textul „în cazurile prevăzute la art.229/2 alin.(2), indisponibilizării bunurilor infracționale identificate și asigurării valorificării bunurilor sechestrate conform art.229/7”, va avea următorul conținut: „în cazurile prevăzute la art.229/2 alin.(2), indisponibilizarea bunurilor infracționale identificate și asigurarea valorificării bunurilor sechestrate conform art.229/7”.</p>	<p>scoaterea de sub sechestru a acestora judecătorul de instrucție emite încheiere motivată, în termen de cel mult 72 ore de la înaintarea demersului. Scoaterea bunului de sub sechestru se dispune doar în cauza penală în cadrul căreia a fost dispusă valorificarea bunurilor sechestrate. Recursul <i>se examinează în termen de 5 zile și suspendă executarea încheierii.</i></p> <p>(3) Încheierea de valorificare a bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora se pune în executare de către Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care asigură procedura de valorificare a bunurilor sechestrate în condițiile regulamentului aprobat de Guvern, doar în cazul bunurilor transmise spre administrare conform art. 2296.</p> <p>(4) În temeiul încheierii de valorificare a bunurilor sechestrate și scoaterea de sub sechestru a acestora emisă în condițiile alin. (2) și după identificarea unui cumpărător, persoanele împuternicite cu drept de vânzare a bunurilor sechestrate semnează un antecontract care îl prezintă Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale nu mai târziu de ziua imediat următoare de la data semnării acestuia.”.</p>
---	--

		<p>4. La articolul 258 alineatul (3), textul „și indisponibilizării lor în cazurile prevăzute la art. 229² alin. (2)”, se substituie cu textul „în cazurile prevăzute la art. 2292 alin. (2), <i>indisponibilizarea</i> bunurilor infracționale identificate și <i>asigurarea</i> valorificării bunurilor sechestrate conform art. 2297”.”.</p> <p>Cu referire la faptul că prin propunerea înaintată se face distincție între mijloace bănești și bunuri nu putem fi de acord, or conform art. 459 alin. (5) din <i>Codul civil</i> „Bunurile care nu sînt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii, valorile mobiliare și alte titluri de valoare, sînt considerate bunuri mobile.”.</p>
Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești	<p>49. Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a examinat proiectul de modificare a unor acte legislative (îmbunătățirea sistemului de recuperare a bunurilor infracționale) și consideră oportună și necesară soluționarea problemelor enunțate în nota informativă.</p> <p>Pe cale de consecință, susținem promovarea acestuia.</p> <p>Totuși, considerăm necesar să menționăm că proiectul nu oferă o soluție pentru situația cînd bunul valorificat în condițiile art.207² CPP, ar fi și obiect al unei executării silite în derulare.</p>	<p>49. Precizare</p> <p>Scopul proiectului de lege nu este de a soluționa problema concurenței diferitor proceduri de urmărire a bunurilor - penală, civilă, administrativă, insolabilității, de executare, precum și partajării bunurilor în cadrul acestora, ci îmbunătățirea mecanismului de recuperare a bunurilor infracționale efectuat de Agenția de Recuperare a Bunurilor infracționale.</p>

	<p>În acest sens, pornind de la analogia cu prevederile art.102 și alin.(3) al art.92 CE, ar urma să fie reglementate soluții pentru concurența sechestrelor aplicate.</p> <p>Una dintre soluții ar fi ca în cazul când bunul e sechestrat și în cadrul unei proceduri de executare, valorificarea acestuia să fie făcută de executorul judecătoresc, cu stingerea din valoarea bunului a creanțelor eventual prioritar pensie alimentare, prejudiciile cauzate prin schilodire/pierderii întreținătorului etc. conform art.144-146 CE, celei ce rezultă din cauze penale.</p> <p>O altă soluție ar fi ca vânzarea în asemenea situații să fie inițiată cu informarea executorului judecătoresc, iar acesta prin somație să comunice ARBI/SFS sumele ce urmează a fi plătite conform documentului executoriu, dacă acestea sunt din categoria de creanțe prioritar.</p> <p>În cazul când creanțele din procedura de executare nu sunt prioritare celor din dosarul penal, mijloacele bănești obținute din valorificare se vor considera sechestrate și se vor aplica prevederile art.102 CE.</p>	<p>Totodată, examinarea aspectului invocat poate fi luat în considerație doar după efectuarea studiului cu privire la identificarea celor mai eficiente mecanisme de urmărire a bunurilor în cazul concurenței procedurilor de urmărire a bunurilor și ulterior introdus în Programul Național de Recuperare a Bunurilor Infracționale, care la moment se află în proces de finalizare.</p> <p>Acest subiect a fost discutat cu reprezentanții UNEJ atât în cadrul grupurilor de lucru, cât și în format bilateral, în cadrul cărora s-a ajuns la concluzia că acest mecanism de partajare a bunurilor în cadrul diferitor proceduri urmează a fi dezvoltat în cadrul implementării Programului Național de Recuperare, cu implicarea tuturor părților interesate.</p> <p>În acest context, propunerile înaintate de UNEJ vor fi examinate în cadrul platformei create în vederea implementării Programului Național de Recuperare.</p>
--	--	---

Ministru

Sergiu LITVINENCO